

[Ebba Strange]

lig fører med sig, vi har skarpere sanser end så mange andre for, hvad der er godt, og hvad der er skidt, og hvad der ligger i de påvirkninger, vi får. Vi har en bedre træning i at skille dem ad.

Det være ikke sagt med nogen særlig fremhævelse af sønderjyderne som særlige mennesker, men vi ved alle sammen, at modsætninger – uanset hvad det er for modsætninger, vi står midt i – skærper vores sanser og vores vurderingsevne, og det er altså det, der karakteriserer mennesker i et grænseland, at de lever i modsætninger, modsætninger, der primært grunder sig i noget nationalt, men som via dette nationale kommer ind og giver modsætninger på en lang række andre områder. Det er lidt udefinerbart, men det har med kultur, med nationalkarakter og sådan noget at gøre. Derfor mener jeg ikke, det først og fremmest er et spørgsmål om, hvilken nationalitet kulturudtrykkene har. Det, der er at sige til de danske mediefolk, er, at hvis vi skal stå os mediemæssigt, så skal det være kvalitet, det, vi bringer.

Grænsehandelen har også været nævnt som et problem. Der er ingen tvivl om, at sønderjyderne er blevet vindrikkere mere end andre befolkningsgrupper i Danmark, men i øvrigt kører indkøbsbusserne altså helt oppe fra det nordlige Jylland, tværs ned gennem hele den del af Danmark. Jeg har hørt københavnerne sige: det eneste, vi har imod grænsehandelen, er, at der ikke også kører busser fra København. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt for københavnerne.

Et af de løfter, der blev givet af tilhængerne af Danmarks tilslutning til EF, var, at tilslutningen til EF skulle løse grænsehandelsproblemerne. Det har den altså ikke gjort. Vi har fået nogle tal på, hvor meget denne grænsehandel generer den danske stat og købmændene nord for grænsen. Jeg synes, det må være svært at beregne, fordi der bl. a. købes en del ting, som man ellers ikke ville købe, hvis man var henvist til at betale meget mere for det. Den eneste løsning, jeg kan se på det problem, er at skærpe toldbestemmelserne. Vi har ingen planer fra SFs side om noget sådant, men vi har støttet regeringens politik – og vil fortsat gøre det – med hensyn til ikke at slække mere på reglerne, end man bliver presset til.

En gang imellem kommer der forslag fra tysk side om at etablere et fast, formelt sam-

arbejde mellem Sønderjylland og Sydslesvig på amtsrådsplan. Det finder vi ikke er nogen god idé. Det er klart, at der må og skal finde samarbejde sted om forskellige konkrete sager, f. eks. fredningssager omkring Vadehavet og omkring Flensborg Fjord. Vi har kontaktudvalg, vi har det sønderjyske udvalg, vi har forskellige mere uformelle organer, og derudover samarbejder vi fra sag til sag. Vi mener på denne baggrund heller ikke fra SFs side, at der er brug for nogen ny kommission. Jeg er enig med hr. Burgdorf, når han siger, at det, vi måske burde lægge vægt på, var at få de organer, der faktisk eksisterer, til at fungere lidt bedre, end de gør.

Jeg vil godt slutte med at sige, at til trods for de problemer, der med mellemrum opstår og naturligvis må opstå, tror jeg, vi generelt kan konkludere, at grænselandsproblemerne mellem Danmark og Tyskland jævnt hen løses på en måde, som godt kunne danne forbillede for andre grænselandsregioner i verden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler mig foranlediget til at give et eksempel på, hvor meget vi taler forbi hinanden. Fru Ebba Strange sagde – og flere andre ordførere har været inde på det samme – at medieudbuddet ikke er et grænseproblem, men et landsdækkende problem. Vi fik jo i en TV-udsendelse forleden dag om de kommende satellitdækninger af vort område beskrevet, at udbuddet for os alle i Danmark og mange andre steder heldigvis bliver meget stort. Vi kan ikke være uenige om, at det store tilbud kommer til at gælde alle danske.

Jeg prøvede at opfange denne misforståelse i min indledning, da jeg sagde, at vi er glade for, at udviklingen går den vej. Hvorfor er det så alligevel et grænselandsproblem? Jo, det er det, fordi det kun er i grænselandet, at der bliver nærdækning, at der bliver nyhedsmæssig og featuremæssig dækning af, hvad der foregår i det område. De udsendelser, der kommer til os fra München og fra Bruxelles og fra Madrid, kommer jo ikke til at handle om, hvad der sker i grænseregionen mellem Danmark og Tyskland. Der er kun det nye, store, stærke og fuldt tilladelige og fuldt velkomne tilbud fra tysk side, der dér arbejder. Vi ved fra avishold og